

ת"פ 6934/02/22 - מדינת ישראל נגד איתי יהושע מטוס

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 6934-02-22 מדינת ישראל נ' מטוס(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

איתי יהושע מטוס

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם (4 עבירות), לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ועבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום ניתן צו לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת במסגרתו נאסר על הנאשם להטריד את הוריו, לרבות בביתם, להיכנס לביתם או להימצא במרחק של פחות מ-100 מטרים ממנו וכן לבלוש אחריהם, ליצור עמם קשר או לפגוע בפרטיותם (להלן - הצו). ביום 25.1.22 הוארך תוקפו של הצו למשך שישה חודשים וביום 29.1.22 הגיע הנאשם לבית הוריו בארבע הזדמנויות שונות והפר את הצו כמפורט להלן:

- (-) בשעות הבוקר הגיע הנאשם לבית ההורים, דפק על הדלת וביקש להיכנס על מנת לצפות בטלוויזיה. משסורב, עזב את המקום.
- (-) בשעה 18.45 שב הנאשם לבית ההורים, דפק על חלון המטבח וביקש בצעקות להיכנס תוך שטען שהוא רעב. כאשר הודיעה לו האם שתזמין את המטבח עזב את המקום.
- (-) לאחר שהשוטרים עזבו את המקום, שב הנאשם לבית ההורים, קילל את האם, דפק על חלונות ודלתות הבית ועזב את המקום. בהמשך התקשר אל האם וביקש ממנה עזרה כספית.
- (-) בשעה 21.50 שב הנאשם לבית ההורים והשליך אבן גדולה על רצפת הכניסה וגרם נזק לקרמיקה. בהמשך ניגש לחלון המטבח וצעק לעבר אמו "בואי עכשיו, אני מנפץ לי את הראש עם אבן ואני רוצה שתראי איך אני עושה את זה", נטל כוס זכוכית שהייתה מונחת על השיש וניפץ אותה על הרצפה. לאחר מכן צעק והשתולל, זרק אבן נוספת על המדרגות המובילות לקומה העליונה ושביר את רצפת השיש של המדרגה.

2. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון בו תוקן כתב האישום, ללא הסכמה עונשית.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת המעשים ולריבוי העבירות, ונטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שלטון

עמוד 1

החוק וכן שלוות רוחה וביטחונה של המתלוננת. נטען כי הנאשם גרם לנזק במספר מקומות בבית המתלוננים וביחס למתחם העונש ההולם נטען כי הוא נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל. כן נטען שמדובר בנאשם שלחובתו עבר פלילי רלוונטי והוא אף ריצה מאסר בעבר. ביחס לעונש הקונקרטי, עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל למשך 12 חודשים, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי.

4. ב"כ הנאשם עמד על נסיבות המקרה וטען כי הרקע לאירוע סוציאלי וכי האלימות לא הופנתה כלפי המתלוננת ואף הנזק שנגרם אינו משמעותי. ביחס למתחם העונש ההולם טענה ההגנה כי הוא נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר. נטען כי מדובר בנאשם שהודה בהזדמנות הראשונה, עברו הפלילי אינו מכביד ויש להסתפק אפוא בימי מעצרו עד כה ולהימנע מהטלת קנס או פיצוי בשל מצבו הכלכלי.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, טען כי לא ישוב עליהם וביקש להקל בעונשו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

6. שני הצדדים טענו שחרף מספר העבירות המיוחסות לנאשם והפרשי הזמנים, מדובר באירוע אחד המצדיק קביעת מתחם אחד ועמדה זו מקובלת עלי. יש לראות את כל העבירות שעבר הנאשם כאירוע אחד וזאת על-פי מבחן הקשר ההדוק, שהרי "בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדר ה'אירוע' תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). בענייננו, מדובר ברצף עבירות זהות החוזרות על עצמן כלפי אותו צו ואותה מתלוננת. כל העבירות, לרבות הפגיעה ברכוש שולל להפרות, קשורות האחת בשנייה והן מהוות יחדיו מעשה עברייני שלם אחד. אמנם בין העבירות השונות הפרידו מספר שעות, אך עדין מדובר בסמיכות זמנים המתיישבת עם התכלית העומדת בבסיס הפרשנות שניתנה בפסיקה למונח "אירוע" (ע"פ 5643/14 אחמד עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015); וראו גם רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015)).

7. **הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם:** במעשיו פגע הנאשם ברכוש המתלוננת וכן בשלוות רוחה ובביטחונה. כן נפגעו ערכים נוספים והם שלטון החוק והחובה לכבד צווים שיפוטניים.

8. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** לאור העובדה שהפרת הצו הייתה כרוכה בהגעה לבית המתלוננים, קשה לומר שמדובר היה בעבירה ספונטנית והדברים ברורים. לחומרה אציין שהנאשם הפר את הצו ארבע פעמים, אם כי באותו היום, ואף הגעת שוטרים למקום לא הרתיעה אותו והוא שב לאחר שאלו עזבו. להפרה נלוותה אלימות כלפי רכוש שהיה בה אף להפחיד את המתלוננת. אלימות זו גרמה אף לנזק, אם כי לא הובאו נתונים ברורים על אודות היקפו.

9. **מדיניות הענישה** בעבירות אלו משתנה בין מקרה למקרה והיא נעה בין ענישה שיקומית או צופה פני עתיד,

לבין עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה. בעניין זה אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 3210/19 **פלויני נ' מדינת ישראל** (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; רע"פ 6100/12 **פלויני נ' מדינת ישראל** (16.8.2012), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם והיזק לרכוש במזיד בכך שבשתי הזדמנויות הגיע לבית המתלוננים בניגוד לצו שהוצא כנגדו ובאחת ההזדמנויות שבר את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת. בית משפט השלום הורה על הארכת מאסר מותנה, ערעור המדינה על קולת העונש התקבל והנאשם נידון לשלושה חודשי מאסר בפועל, והפעלת מאסר מותנה בחופף, כך שסה"כ הוטלו עליו שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה; רע"פ 2099/21 **פלויני נ' מדינת ישראל** (25.4.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם בכך שהגיע למקלט לנשים מוכות בו שהו אשתו וילדיו, עלה על הגג וקרא לילדיו. בית משפט השלום גזר עליו 21 ימי מאסר (כך שביום מתן גזר הדין הוא סיים לרצות את עונשו), מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה; ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (3.9.2015), שם קבע בית המשפט העליון כי מתחם ענישה בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית "נע בין חודשים ספורים עד שנה". עם זאת, אדגיש שנסיבות מקרה זה שונות מענייננו, שכן במקרה זה מדובר היה במי שהפר את תנאי השחרור בהם היה נתון, הסיר את האיזוק האלקטרוני שהיה מותקן עליו (כתנאי שחרור וטרם תיקון מס' 11 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996) ולא התייצב למשפטו תקופה ארוכה; ת"פ 24867-07-18 **מדינת ישראל נ' פלויני** (14.9.2020), בו הורשע הנאשם בעבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ונידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות. במקרה זה הגיע הנאשם לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה שהוצא נגדו; ת"פ 6301-06-18 **מדינת ישראל נ' חמזה ג'ית** (1.4.2019), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בודדים ועד עשרה חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של הסגת גבול, איומים, היזק לרכוש, הפרעה לשוטר והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם. במקרה זה, הנאשם הגיע לבית המתלוננת ואיים עליה, ולאחר שהוצא צו המורה על הרחקתו ממנה, שב לביתה, בעט בחוזקה בדלת ואיים עליה. שוטרים שהוזעקו למקום ביקשו לעצור את הנאשם, הוא סרב בכוח וקילל את השוטרים; ת"פ 37442-04-14 **מדינת ישראל נ' ברגי** (4.8.2014), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת הפרת צו ונידון לחודש מאסר בפועל, והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. הנאשם נכנס לבית אימו ושהה בו עד הגעת שוטרים למקום, וזאת בניגוד לצו שאסר עליו לעשות כן.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבותיהן נע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי שיקומו של הנאשם, ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. אציין כי לא התבקש תסקיר בעניינו של הנאשם ולא הובאו בפני כל נתונים מהם ניתן להסיק סיכויי שיקום. אציין עוד שלא שמעתי אף את עמדת המתלוננת ואיש מהצדדים לא ראה לנכון להביאה לעדות במסגרת הטיעון לעונש.

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה, אשר חסכה זמן שיפוטי, כמו גם את עדות המתלוננת. כן ראיתי בהודאה זו כביטוי של חרטה וקבלת אחריות. הבאתי עוד בחשבון את תקופת המעצר בה מצוי הנאשם, שתנאיו קשים ממאסר. כן נתתי דעתי לפגיעה שתגרם לנאשם בשל תקופת המאסר שתוטל עליו, לרבות בשל קשיי התקופה. לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי, את העובדה כי הורשע בעבר בעבירה דומה ואף ריצה שני מאסרים מאחורי סורג ובריח. לאור כך, דעתי היא שיש למקם את עונשו של הנאשם באמצע השליש הראשון של המתחם (לשיקולים בדבר קביעת העונש בגדרי המתחם ראו: ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת (22.12.2020)).

13. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 75 ימי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 29.1.22.

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' אדר א' תשפ"ב, 03 מרץ 2022, במעמד הצדדים.